

РЕШЕНИЕ

№ 4229

гр. София, 24.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 24.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9989** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на ФОНДАЦИЯ „ЕС О ЕС П”, ЕФН [ЕГН], представлявана от изпълнителния директор В. К., срещу ЗАПОВЕД №РД-16-1277/20.09.2013г. на главния секретар на Министерството на икономиката и енергетиката (МИЕ). С оспорвания акт, на основание чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ е ОТКАЗАН достъп до информацията, поискана със Заявление вх. №К-92-00-69/23.08.2013г.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорвания административен акт, като постановен в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Пъддържа, че необосновано задълженият субект Министерство на икономиката и енергетиката е искал съгласие от трето лице – страна по договора, за който се търси достъп до информация. Твърди, че в случая е налице „надделяващ обществен интерес“ по смисъла на чл.31, ал.5 ЗДОИ, което обстоятелство изключва ограничаването на достъпа до търсената информация поради несъгласие на третото засегнато лице. Моли съда да отмени оспорвания изричен отказ, обективиран в Заповед №РД-16-1277/20.09.2013г. и да задължи ответника да предостави търсената информация по начина, посочен в заявлението за достъп. Доводи за незаконосъобразност на оспорвания отказ излага и в писмени бележки по същество на спора. Претендира да му бъдат възстановени направените разноски за държавна такса.

Ответникът – ГЛАВЕН СЕКРЕТАР на Министерството на икономиката и енергетиката, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител и в писмени бележки по същество на спора, поддържа, че са били налице предпоставките на чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ за отказ да

бъде разкрита поисканата от жалбоподателя информацията. Моли съда да остави жалбата без уважение. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 23.08.2013г. жалбоподателят Фондация „Ес о Ес П” е сезирал директора на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ към МИЕ с искане да му бъде предоставена на технически (електронен) носител или по електронна поща, следната информация: копие от Договор №600/15.11.2012г. сключен между МИЕ и Консорциум „ТУ – Технологии – Р.“ Д., ведно с прилежащите му допълнения, анекси и приложения, изпълняван към програмата за енергийна ефективност и зелена икономика – съвместна инициатива на МИЕ и Европейската банка за възстановяване и развитие (Е.).

С писмо изх. №К-92-00-69/02.09.2013г. главният секретар на МИЕ, на основание чл.31, ал.2 ЗДОИ, е информирал партньорите в Консорциум „ТУ – Технологии – Р.“ Д. за постъпилото заявление за достъп до информация и е поискал от третото лице писмено съгласие за предоставянето ѝ на жалбоподателя Фондация „Ес о Ес Предприемачи”.

С писмо вх. рег. №К-92-00-69/12.09.2013г. третото лице Консорциум „ТУ – Технологии – Р.“ Д. е изразил изрично несъгласие за предоставяне на Договор №600/15.11.2012г. и допълнителните споразумения към него, тъй като последният е сключен въз основа на проведена обществена поръчка и не може да бъде третиран като информация, създадена от администрацията на МИЕ, както и поради факта, че клаузите в него представляват търговска тайна, чието предоставяне би могло да създаде условия за нелоялна конкуренция.

С оспорваната Заповед главният секретар на МИЕ е постановил изричен отказ за предоставяне на достъп, тъй като исканата обществена информация засяга интересите на трето лице - Консорциум „ТУ – Технологии – Р.“ Д., и последната не може да бъде предоставена в обем и начин който не разкрива информация за това лице и поради изразеното изрично несъгласие от негова страна.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от лице с правен интерес срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.40, ал.1 ЗДОИ.

По делото не са ангажирани доказателства за това кога оспорваният акт е бил редовно съобщен на жалбоподателя, поради което съдът приема, че подадената на 07.10.2013г. жалба е в срок.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените доводи за недействителност и извърши проверка на административния акт на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава следните изводи:

Заповед №РД-16-1277/20.09.2013г. е издадена от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия. За установяване на това обстоятелство по делото е приета Заповед №РД-16-674/07.05.2013г., с която министърът на икономиката, енергетиката и туризма е упълномощил главния секретар да постановява актове по чл.28, ал.2 за предоставяне или отказ от предоставяне на достъп до обществена информация.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения

на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК.

Решаващият състав на съда приема, че процесният отказ за предоставяне на информация е постановен в противоречие с материално-правните норми и с целта на закона.

Не е спорно между страните, че търсената от жалбоподателя информация е обществена по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ. Съгласно цитираната норма такава е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б., която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица.

В процесния случай, информацията - предмет на заявлението за достъп, е „служебна” по смисъла на чл.11 ЗДОИ – такава, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Според изричната норма на чл.17, ал.2 ЗДОИ информацията, създавана, получавана или съхранявана във връзка с дейността на задължените субекти по чл.3, която представлява търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежи на предоставяне, освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

В настоящия случай отказът е мотивиран с разпоредбата на чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ – достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

В §1, т.5 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ е предвидено, че не представляват „производствена или търговска тайна“ факти, информация и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, но е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. Във второто изречение на т.5 изрично е установено, че до доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице когато търсената информация е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори по които страна е задължен субект по чл.3. Съгласно определението, дадено в §1, т.6 ДР ЗДОИ „надделяващ обществен интерес“ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на задължените субекти.

В настоящия случай се иска разкриване на информация чрез предоставяне на достъп до Договор №600/15.11.2012г. за който не е спорно по делото, че е сключен между МИЕ и Консорциум „ТУ – Технологии – Р.“ Д. въз основа на проведена обществена поръчка. Този факт косвено се установява и от изричното писмен несъгласие на третото лице, изразено в писмо с вх. рег. №К-92-00-69/12.09.2013г., както и от писмо с вх. №К-92-00-69/05.09.2013г. с което Консорциум „ТУ – Технологии – Р.“ Д. отчита изпълнение по процесния договор.

Целта на закона за обществените поръчки (ЗОП), формулирана в чл.1 е осигуряване на ефективност при разходването на бюджетни и извънбюджетни средства, както и на средства, свързани с извършването на определени в закона дейности с обществено значение. Основен принцип при възлагане на обществените поръчки е публичност и прозрачност (чл.2, ал.1, т.1 ЗОП).

От анализа на цитираните норми и във вр. с изричната разпоредба на §1, т.5, б. „е“ ДР ЗДОИ, следва извод, че договорите, сключени от задължените по чл.3 субекти (каквото безспорно е МИЕ) в резултат на проведени обществени поръчки, по дефиниция не представляват търговска тайна и достъпът до тях не може да бъде ограничаван, поради

наличие на надделяващ обществен интерес свързан с изразходването на обществени средства. Във всеки случай клаузите на договори, възложени чрез обществена поръчка, както и тяхното изпълнение са предпоставка за повишаване на прозрачността и отчетността на задължените субекти по смисъла на §1, т.6 ДР ЗДОИ. Този извод се налага и от разпоредбата на чл.22б ЗОП (нов, ДВ бр.40/2014г.) според която норма възложителите на обществени поръчки са длъжни да поддържат профил на купувача, който представлява обособена част на тяхната електронна страница или от друг интернет адрес, за който е осигурена публичност. Според ал.2 на чл.22б без да се нарушават приложими ограничения във връзка с обявяване на чувствителна търговска информация и правилата на конкуренцията, в профила на купувача се публикуват под формата на електронни документи изрично и изчерпателно изброените актове сред които и договорите за обществени поръчки заедно със задължителните приложения към тях (т.10), допълнителните споразумения за изменения на договорите за обществени поръчки (т.13), информация за датата, основанието и размера на всяко извършено плащане по договорите за обществени поръчки и по договорите за подизпълнение, включително за авансовите плащания (т.14). Макар цитираната разпоредба да не е влязла в сила към датата на постановяване на настоящото решение, последната е ясен израз на волята на законодателя за спазване на принципа на публичност и прозрачност при възлагане на обществените поръчки и по същество разрешава въпроса за това представляват ли обществена информация договорите за обществени поръчки и до каква степен може да бъде ограничаван достъпът до тях.

Настоящият състав приема, че информация, пряко или косвено свързана с разходването на бюджетни средства, е всякога обществена по смисъла на ЗДОИ. Търсенето на достъп до такава информация е гаранция за прозрачното и целесъобразно използване на средствата, предоставяни от държавния бюджет на публично правните субекти във връзка с изпълнение на дейността им и достъпът до такава информация не може да бъде ограничаван, включително когато е свързана с трети лица, които не са дали изрично писмено съгласие за предоставянето ѝ.

По изложените доводи, съдът приема, че Заповед №РД-16-1277/20.09.2013г. е незаконосъобразен административен акт и като такъв следва да бъде отменена, а преписката върната за ново произнасяне и предоставяне на информацията по Заявлението за достъп с вх. №К-92-00-69/23.08.2013г.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 50 (петдесет) лева – за държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25^{-ти} състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД №РД-16-1277/20.09.2013г. на главния секретар на Министерството на икономиката и енергетиката.

ИЗПРАЩА административната преписка на главния секретар на Министерството на икономиката и енергетиката за ново произнасяне и предоставяне на достъп до информацията, посочена в Заявление вх. №К-92-00-69/23.08.2013г., в 7 дневен срок от влизане в сила на настоящото съдебно решение.

ОСЪЖДА Министерството на икономиката и енергетиката, представлявано от министъра, с адрес: 1052 С., [улица], да заплати на ФОНДАЦИЯ „ЕС О ЕС П”, ЕФН [ЕГН], с адрес: 1407 С., [улица], сумата от 50 (петдесет) лева – разноски по адм. дело №9989/2013г.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова